

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010625
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813010625.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. apríla 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

L. G.

B., trvale bytom L., V. X. č. XXX/X, prechodne bytom V. Z. č. XX/XX, na slobode, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/178/2013-611 zo dňa 10.03.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/178/2013-611 zo dňa 10.03.2014 bol obžalovaný L. R. uznaný vinným v bodoch 1,3,4, a 5 z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., v bode 2) z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a v bode 6) z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., pretože 1) ako osoba konajúca za subjekt L. R. - R., sídlo L. C. číslo XX/XX, L., N.: 35 387 084, na základe rámcovej kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22. februára 2011 v Banskej Bystrici so zástupcom spoločnosti S. U. republika s.r.o., IČO: 35 738 375, objednal telefonicky od obchodného zástupcu spoločnosti S. U. republika s.r.o. N. L. L. v dňoch 03. marca 2011 až 31. marca 2011 dodávky drogistického tovaru a kozmetiky, dodaný tovar prevzal v okrese L. v dňoch od 07. marca 2011 do 04. apríla 2011, prevzal faktúry za uvedený tovar, konkrétne faktúru číslo XXXXXXXX, splatnú dňa 21. marca 2011 vo výške 6.143,17 eur, faktúru číslo XXXXXXXX, splatnú dňa 24. marca 2011 vo výške 2.737,62 eur, faktúru číslo XXXXXXXX, splatnú dňa 06. apríla 2011 vo výške 794,77 eur, faktúru číslo XXXXXXXX, splatnú dňa 06. apríla 2011 vo výške 2.048,63 eur, faktúru číslo XXXXXXXX, splatnú dňa 06. apríla 2011 vo výške 2.111,41 eur, faktúru číslo XXXXXXXX, splatnú dňa 12. apríla 2011 vo výške 7.118,86 eur, faktúru číslo XXXXXXXX, splatnú dňa 25. apríla 2011 vo výške 147,73 eur, faktúru číslo XXXXXXXX, splatnú dňa 25. apríla 2011 vo výške 4.663,67 eur, hoci už v čase objednávania a prevzatia tovaru vedel, že za objednaný tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti a to nielen u poškodenej spoločnosti S. s.r.o., faktúry vystavené dodávateľom S. U. republika s.r.o. v lehote splatnosti neuhradil, čím spôsobil poškodenej spoločnosti S. U. republika s.r.o., L. J. číslo XX, X., IČO: 35 738 375, škodu vo výške 25.765,86 eur, 2) ako osoba konajúca za subjekt L. R. - R., sídlo L. C. číslo XX/XX, L., IČO: 35 387 084, si z Prievidze od dňa 05. augusta 2009 viackrát telefonicky objednal od osoby G. Y., ktorý bol jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti O. L. s.r.o., J. U. číslo XXX, IČO: 43 884 008, dodávku potravinárskeho a drogistického tovaru, pričom tovar bol dňa 05. augusta 2009 dodaný a obvineným osobne prevzatý v okrese Prievidza, dodávateľom vystavené faktúry číslo XXXXXX s dátumom splatnosti 12. augusta 2009 vo výške 3.810,36 eur a číslo XXXXXX a s dátumom splatnosti 19. augusta 2009 vo výške 892,79 eur v lehote splatnosti ani neskôr neuhradil, pričom vedel už v čase objednávania a aj

prevzatia tovaru, že za tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti a to nielen u poškodenej spoločnosti O. s.r.o., čím spôsobil poškodenej spoločnosti O. L., P. číslo 542, IČO: 43 884 008, škodu vo výške 4.703,15 eur, 3) ako osoba konajúca za subjekt L. R. - R., sídlo L. C. číslo XX/XX, L., IČO: 35 387 084, si u obchodného zástupcu poškodenej spoločnosti V. V. U. s.r.o. objednal a bezprostredne na to v dňoch 04. októbra 2011, 12. októbra 2011 a 19. októbra 2011 prevzal na B. v L. pred stravovňou T. U. rôzny potravinársky tovar, ktorého prevzatie potvrdil odtlačkom pečiatky a podpisom na jednotlivé faktúry, konkrétne na faktúre číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. októbra 2011, splatnej dňa 03. novembra 2011 vo výške 2.562,44 eur, na faktúre číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 12. októbra 2011, splatnej dňa 11. novembra 2011 vo výške 786,97 eur, na faktúre číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. októbra 2011, splatnej dňa 18. novembra 2011 vo výške 231,72 eur, ktoré v lehote splatnosti nezaplatil a neuhradil ani do dnešného, pričom vedel už v čase objednávaní a aj prevzatia tovaru, že za tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti a to nielen u poškodenej spoločnosti V. V. U. s.r.o., čím spôsobil poškodenej spoločnosti V. V. s.r.o., sídlo Q. číslo 1, X., IČO: 35 840 790, škodu vo výške 3.581,13 eur, 4) ako osoba konajúca za subjekt L. R. - R., sídlo L. C. číslo XX/XX, L., IČO: 35 387 084, dňa 17. októbra 2011 v V., okres L., podpísal kúpnu zmluvu číslo H145/11 so spoločnosťou H. XXX, L., IČO: 36 760 532, na základe ktorej si následne telefonicky od N.. Q. T. objednal rôzny potravinársky tovar, ktorý prevzal v okrese L. a ktorého prevzatie potvrdil odtlačkom pečiatky a podpisom na jednotlivé faktúry, konkrétne na faktúre číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 18. októbra 2011, splatnej dňa 01. novembra 2011 vo výške 2.145,13 eur, na faktúre číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 20. októbra 2011, splatnej dňa 03. novembra 2011 vo výške 1.390,34 eur, na faktúre číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. októbra 2011, splatnej dňa 08. novembra 2011 vo výške 3.112,31 eur, na faktúre číslo 1101403704 zo dňa 27. októbra 2011, splatnej dňa 10. novembra 2011 vo výške 909,84 eur, na faktúre číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 03. novembra 2011, splatnej dňa 17. novembra 2011 vo výške 818,51 eur, ktoré nezaplatil v lehote splatnosti, ani neskôr, pričom vedel už v čase objednávaní a aj prevzatia tovaru, že za tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti a to nielen u poškodenej spoločnosti H. čím spôsobil poškodenej spoločnosti H.-Y. sídlo P. S. číslo XXX, L., IČO: 36 760 532, škodu vo výške 8.376,13 eur, 5) ako osoba konajúca za subjekt L. R. - R., sídlo L. C. číslo XX/XX, L., IČO: 35 387 084, telefonicky objednal v období júl a august 2011 od spoločnosti N.. P. X. - V., P. číslo XXX, IČO: 11 709 898, rôzny potravinársky tovar v prevádzke Z. U.o XXX, ktorý dňa 28. júla 2011 bol vydaný v mieste prevádzky poškodenej spoločnosti a neskôr dodávaný tovar preberal v Prievidzi na W. číslo XX, osobne obvinený v dňoch 28. júla 2011 tovar v sume 1.223,71 eur, 09. augusta 2011 tovar v sume 4.241,12 eur a 25. augusta 2011 v sume 2.811,34 eur, ktorý do dátumu splatnosti faktúr - číslo XXXXXX do 29. augusta 2011, číslo 110 195 do 18. augusta 2011 a číslo 110 225 do 15. septembra 2011 - nezaplatil a neuhradil ich ani neskôr, pričom vedel už v čase objednávaní a aj prevzatia tovaru, že za tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti a to nielen u poškodenej spoločnosti N. V., čím spôsobil poškodenej spoločnosti N.. P. X. - V., P. číslo XXX, IČO: 11 709 898, škodu vo výške 8.276,17 eur, 6) hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, číslo 11C 69/2004-36 zo dňa 27. augusta 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. decembra 2004, bol s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku zaviazaný prispievať na výživu svojho syna maloletého T. R., nar. XX.XX.XXXX, sumou 2.000,- Sk (66,39 eur) mesačne vopred, najneskôr do 25-teho dňa v mesiaci k rukám matky N.. T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. J. W. číslo XXX/XX, túto povinnosť si v V., okres L. a všade tam, kde sa zdržiaval, ako aj v bydlisku oprávnených v období od 26. marca 2012 do 10. marca 2014 úmyselne neplnil tým, že od 13. novembra 2011 pozastavil prevádzkovanie živnosti, nezaevidoval sa na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nepoberal žiadne dávky na pomoc sociálne odkázaným osobám a vyživovaciu povinnosť si v súdom stanovenej výške neplnil, čím zostal dlhovať na nezaplatenom výživnom za obdobie od 26. marca 2012 do 10. marca 2014 oprávnenej N.. T. R., nar. XX.XX.XXXX, sumu vo výške 1.526,97 eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 30/2012-70 zo dňa 21. februára 2012, právoplatným dňa 04. apríla 2012, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2,3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 30 (tridsať) mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods.3 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 8T 3/2013 zo dňa 10.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.09.2013, v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 46/2012 zo dňa 14.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2013, trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 30/2012 zo dňa 21.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.04.2012, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 207 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť poškodenej strane spoločnosti S. U. republika s.r.o., L. J. č. XX, X., N.: 35738375 škodu vo výške 23.258,49 eur, poškodenej strane spoločnosti O. L. s.r.o., P. č. 542, IČO: 43884008 škodu vo výške 4.703,15 eur, poškodenej strane spoločnosti V. V. U. s.r.o., sídlo: Q. č. 1, X., IČO: 35840790 škodu vo výške 3.581,13 eur, poškodenej strane spoločnosti H..r.o., sídlo: P. S.. XXX, L., IČO: 36760532 škodu vo výške 8.176,13 eur, poškodenej strane spoločnosti N.. P. X. - V., P. č. XXX, IČO: 11709898 škodu vo výške 8.003,17 eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku konštatuje, že z výpovedí zástupcov poškodených strán bolo preukázané, že sa dopustil žalovaných trestných činov vo vedomí, že za tento tovar nebude schopný zaplatiť, čím mal naplniť subjektívnu stránku trestného činu, tak toto tvrdenie nie je preukázané. Skutočnosť, že splatnosť faktúr dodaného tovaru bola v krátkej dobe, nepreukazuje subjektívnu stránku trestného činu. Potravinový a drogistický tovar, ktorý odobral, použil pre potreby stravovne T. U., ktorý mu sľúbil, že mu túto prevádzku predá. U. však dohodu nedodrжал. Mal s ním dohodu, že od neho kúpi na splátky vozidlo Audi s tým, že toto bude v pravidelných mesačných splátkach po 1.000 € splácať. Z dodaného tovaru boli vyrobené obedy a aj drogistický a papierový tovar bol použitý pri distribúcii a balení týchto obedov. Z tržieb obedov plánoval zaplatiť za tovar a zo zisku plánoval splácať stravovňu a vozidlo Audi. Tieto skutočnosti neboli nijako vyvrátené. Bol to práve T. U., ktorý pretrhol tok finančných prostriedkov z vydávaných obedov k nemu. Skutočnosť, že bol v exekúciách ešte nedokazuje, že nemal v úmysle za prevzatý tovar zaplatiť. Naopak, preukazuje to, že sa snažil vyvíjať podnikateľskú činnosť, ktorá by mu umožnila splatiť množstvo záväzkov. Trvá tiež na tom, že časť tovaru mu bola odcudzená v reštaurácii Q.. Súd sa mal zaoberať skutočnosťou, či naozaj T. U. zmenil ich dohovor o postupnom splácaní vozidla, ktorý jednostranne zmenil, čo mu neumožnilo potom za tovar riadne a včas zaplatiť. O. malo za následok aj to, že nebol schopný riadne a včas platiť výživné matke maloletého. Ďalej namietal, že boli porušené jeho práva na obhajobu, pretože súd pojednával a vypočúval svedkov bez prítomnosti advokáta a až po tom, keď požiadal o ustanovenie obhajcu, tohto mu ustanovil a pojednával ďalej už na prítomnosti obhajcu, pričom predtým vypočutých svedkov odmietol vypočuť za prítomnosti obhajcu. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a podľa § 285 písm. b) Tr. zák. ho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázal na správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, teda výroku o vine, treste a náhrade škody a odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Aj keď obžalovaný upovedomenie o termíne verejného zasadnutia na deň 08.04.2015 neprevzal a zásielka sa vrátila krajskému súdu s poznámkou, že adresát si ju nevyzdvihol v odbernej lehote, krajský súd tu vychádzal z fikcie doručenia v zmysle ustanovenia § 66 ods. 3 Tr. por. V zmysle tohto ustanovenia, ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte, alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do 3 pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. V prípade obžalovaného L. R. tieto podmienky splnené boli, zásielka bola po predchádzajúcich neúspešných pokusoch o doručenie uložená na pošte dňa 09.03.2015, a teda za deň doručenia sa považuje deň 12.03.2015. K veci je potrebné uviesť, že obžalovaný L. R. na predmetnej adrese prvú zásielku o upovedomení o termíne verejného zasadnutia na deň 10.11.2014 prevzal dňa 13.10.2014 a bol teda poučený o fikcii doručenia podľa § 66 ods. 3 Tr. por., ako aj o možnosti konať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ obžalovaný namietal porušenie práv na obhajobu v tom zmysle, že časť hlavného pojednávania, kde boli vypočutí svedkovia, bola vykonaná bez prítomnosti obhajcu, o ustanovenie ktorého súd požiadal, k tomu odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa svojím postupom nepochybil. Prítomných svedkov na hlavnom pojednávaní vypočul, následne ho odročil za účelom vypočutia ďalších svedkov a ďalšieho dokazovania, pričom medzitým obžalovanému obhajcu ustanovil, ktorý obhajca sa už ďalších úkonov súdu zúčastnil. Prítom vo veci nie sú dané podmienky pre povinnú obhajobu - vtedy by súd takto postupovať nemohol, ale obhajca bol obvinenému ustanovený z dôvodu jeho nemajetnosti.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa každý jednotlivý dôkaz podrobne vyhodnotil z hľadiska jeho vierohodnosti a svoje závery následne o takéto vyhodnotenie aj oprel. Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na uvedené, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti výpovedí vo veci vypočutých poškodených. Z kontextu časového harmonogramu uzatvárania zmlúv a splatnosti záväzkov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný musel vedieť, že uzatvorené záväzky nemôže nijako splniť, vedel o exekučných konaniach voči nemu, vedel, že nemá žiadne finančné prostriedky a z týchto skutočností je jednoznačne možné dovodiť podvodný úmysel obžalovaného. Pokiaľ tvrdí, že chcel rozbehnúť podnikanie, tomuto tvrdeniu nie je možné uveriť. Ktorýkoľvek bankový ústav pri preverení si bonity klienta, na ktorého boli uvalené aj exekučné konania, by mu žiadny úver neschválil. Toto sa týka aj jeho tvrdenia ohľadne podniku Milana U., ktorý údajne chcel po schválení úveru odkúpiť. Samotný tento svedok odmietol ponuku obžalovaného po tom, čo tomuto nebol poskytnutý úver, že mu bude podnik splácať po 10.000 € mesačne, pretože vedel, že jeho prevádzka takúto sumu mesačne nezarába. Teda aj uhrádzanie faktúr poškodeným by nebolo z takéhoto podnikania vzhľadom na ich výšku reálne. Pokiaľ sa teda týka uznania viny, v tejto časti napadnutého rozsudku nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Ani námietky obžalovaného spočívajúce v tom, že vzhľadom na svoju finančnú situáciu nemohol platiť výživné, tohto nezbavujú trestnej zodpovednosti za prečin zanedbania povinnej výživy, a preto správne bol súdom prvého stupňa uznaný vinným aj z tohto prečinu.

Po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere od 3 do 10 rokov. Súd prvého stupňa uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby vo výmere 6 rokov, ktorý trest aj odvolací súd považuje za primeraný a zákonný a zohľadňujúci všetky okolnosti prípadu. Tento trest sa nejaví byť neprímerane prísny. Taktiež trest uložený pre skutok zanedbania povinnej výživy je zákonný a správny a podľa názoru odvolacieho súdu iba takto uloženými trestami bude splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák. Napokon súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, keď obžalovaného pre výkon uložených trestov odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade škody, nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.